

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அருளிய

திருப்பள்ளி எழுச்சி

ஸ்ரீரங்கநாதனைத் துயிலுணர்த்துதல்

917. *கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்து அணைந்தான்;
கன இருள் அகன்றது காலை அம் பொழுதாய்;
மது விரிந்து ஒழுகின மா மலர் எல்லாம்;
வானவர் அரசர்கள் வந்து வந்து ஈண்டி,
எதிர்திசை நிறைந்தனர்; இவரொடும் புகுந்த
இருங் களிற்று ஈட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றுளது எங்கும்;
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.
918. கொழுங்கொடி முல்லையின் கொழு மலர் அணவிக்
கூர்ந்தது குண - திசை மாருதம் இதுவோ
எழுந்தன மலர் அணைப் பள்ளிகொள் அன்னம்
ஈன்பனி நனைந்த தம் இருஞ் சிறகு உதறி;
விழுங்கிய முதலையின் பிலம் புரை பேழ்வாய்
வெள் எயிறு உற, அதன் விடத்தினுக்கு அனுங்கி,
அழுங்கிய ஆனையின் அருந்துயர் கெடுத்த
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.
919. சுடர் ஒளி பரந்தன சூழ் திசை எல்லாம்;
துன்னிய தாரகை மின்னொளி சுருங்கிப்
படரொளி பசுத்தினன் பனி மதி, இவனோ
பாயிருள் அகன்றது; பைம் பொழில் கழுகின்
மடலிடைக் கீறி வண் பாளைகள் நாற,
வைகறை கூர்ந்தது மாருதம், இதுவோ!
அடல் ஒளி திகழ் தரு திகிரி அம் தடக்கை
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அருளிய

திருப்பள்ளி எழுச்சி

917. அரங்கத்து அண்ணலே! கதிரவன் கீழ்த் திசையின் உச்சியிலே வந்து சேர்ந்தான்; மிகுந்த இருள் அகன்றது. காலை நேரம் மலர்கள் மலர் கின்றன. தேன் அவற்றில் இருந்து ஒழுகுகின்றது. வானவர், அரசர்கள் எல்லாரும் வந்து தங்களை வணங்க நெருங்கினர். இவர்களுடன் ஆண் யானைகளும், பெண் யானைகளும் வந்து ஒலி எழுப்புகின்றன. முரசம் முழங்குகிறது. இது, கடலோசை போல் கேட்கிறது. ஐயனே! அனைவரையும் காக்கப் பள்ளி எழுந்தருள வேண்டும்.

918. பூத்துக் குலுங்கும் முல்லைச் செடிகள்; அவற்றை அணைத்துக் கொண்டு கிழக்குத் திசையிலிருந்து வீசும் இனிய காற்று; மலர்களில் இரவில் சுகமாகத் தூங்கிட அன்னங்கள் தங்கள் சிறகுகளில் இரவெல்லாம் பெய்த பனித்துளிகளை உதறிக் கொண்டு எழுந்துவிட்டன. பெரிய பள்ளம் போன்ற வாயையும் கோரைப் பற்களையும் நஞ்சையும் உடைய முதலையிடம் அகப்பட்டுத் துடித்த கஜேந்திரன் என்னும் யானையின் துன்பத்தை நீக்கிய அரங்கத்து அம்மானே! பள்ளி எழுந்தருளுவாயாக!

919. எல்லாத் திசைகளிலும் ஒளி பரந்தது. நட்சத்திரங்கள் மெல்ல மெல்ல ஒளி மங்கிக் கொண்டே வருகின்றன. சந்திரனின் ஒளியும் மங்கிக் கொண்டு வருகிறது. இருள் நீங்கி விட்டது. பாக்கு மரங்கள் சோலைகளில் உள்ளன. அந்தப் பாக்கு மரப் பானைகளைக் கீறியதாலே பால் மணம் வீசுகிறது. இவ்வாறு கீழ்த்திசை ஒளி நிறைந்தது. காலையில் தென்றல் காற்று மெல்ல வீசுகிறது. எனவே இனிய இத்தோற்றத்தைக் காண அழகிய திருக் கரங்களிலே சங்கு சக்கரங்களோடு விளங்கும் பெருமானே எழுந்தருள்வாயாக!

920. மேட்டு இள மேதிகள் தளை விடும் ஆயர்கள்
 வேயங்குழல் ஓசையும் விடை மணிக் குரலும்
 ஈட்டிய இசை திசை பரந்தன; வயலுள்
 இரிந்தின சுரும்பினம்; இலங்கையர் குலத்தை,
 வாட்டிய வரிசிலை வானவர் ஏறே!
 மாமுனி வேள்வியைக் காத்து அவபிரதம்
 ஆட்டிய அடு திறல் அயோத்தி எம் அரசே!
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

921. புலம்பின புட்களும் பூம் பொழில்களின் வாய்
 போயிற்றுக் கங்குல்; புகுந்தது புலரி;
 கலந்தது குணதிசை கனைகடல் அரவம்;
 களி வண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புனைந்த
 அலங்கல் அம் தொடையல் கொண்டு அடியிணை பணிவான்
 அமரர்கள் புகுந்தனர்; ஆதலில் அம்மா!
 இலங்கையர்கோன் வழிபாடு செய் கோயில்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

922. இரவியர் மணி நெடுந் தேரொடும், இவரோ?
 இறையவர் பதினொரு விடையரும் இவரோ?
 மருவிய மயிலினன் அறுமுகன், இவனோ?
 மருதரும் வசுக்களும் வந்து வந்து ஈண்டி
 புரவியோடு ஆடலும் பாடலும் தேரும்
 குமர - தண்டம் புகுந்து ஈண்டிய வெள்ளம்
 அருவரை அணைய நின் கோயில் முன், இவரோ?
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

923. அந்தரத்து அமரர்கள் கூட்டங்கள் இவையோ?
 அருந்தவ முனிவரும் மருதரும் இவரோ?
 இந்திரன் ஆணையும் தானும் வந்து இவனோ?
 எம்பெருமான் உன் கோயிலின் வாசல்
 சுந்தரர் நெருக்க, விச்சாதரர் நூக்க
 இயக்கரும் மயங்கினர்; திருவடி தொழுவான்
 அந்தரம் பார் இடம் இல்லை, மற்று இதுவோ!
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

920. எருமைகளைக் காலையில் மேய்ச்சலுக்காக ஆயர்கள் கட்டவிழ்த்து விட்டனர். அவர்கள் தங்கள் புல்லாங்குழலை ஊதிக் கொண்டு பின்செல்ல ஆரம்பித்தனர். எருதுகளின் கழுத்து மணி ஓசையும் கேட்கத் தொடங்கி விட்டது. கழனிகளில் வண்டுகளும் ஆரவாரம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டன. அன்று இலங்கை அரசனை அவன் குலத்தோடு அழித்த தேவர் தலைவனே! விசுவாமித்திர முனிவரின் யாகத்தைக் காத்து அவபிரத ஸ்நானம் செய்த அயோத்தி நகர்க்கரசனே! பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக.

921. அரங்கனே! பறவைகள் சோலைகளில் புலம்புகின்றன. இருள் நீங்கியது. விடியல் தோன்றியது. கீழ்த்திசைக் கடல் ஒலியும் கேட்கின்றது. வண்டுகள் ஒலிக்கும் மலர்மாலைகளைக் கொண்டு உன்னைத் துதிக்க அமரர்கள் புகுந்தனர். நீர் இருந்தது அயோத்தி. இலங்கைக்குச் செல்லும் வழியில் விபீஷணன் உம்மை இங்கே பள்ளி கொள்ளவிட்டுச் சென்றிருக்கிறான். அவனே வந்து வழிபாடும் செய்கிறான். எனவே எங்களைக் காக்க எழுந்தருள்வாயாக.

922. பன்னிரு சூரியர்கள் பெரிய தேர்களில் வந்தனர். பதினொரு உருத்திரர்கள் எருதுகளில் வந்தனர். முருகப் பெருமான் மயில் வாகனத்தில் வந்திருக்கிறார். அஷ்ட வசுக்களும் வந்து நெருங்கினார். இப்படிப் பல தேவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் நெருக்கியடித்து உன் தரிசனம் காணக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், பெரிய மலை போன்ற உனது கோயிலின் முன்னே ஐயனே! பள்ளி எழுந்தருள்வாயாக.

923. எம்பெருமானே! உன் கோயில் வாசல் தேடி இந்திரன் ஐராவதம் என்கிற தனது யானையின் மீது வந்து சேர்ந்தான். வானத்துத் தேவர்கள் கூட்டங்களாக வந்து திரண்டு விட்டனர். அருந்தவம் புரிந்த சனகாதி முனிவர்கள், மருத்து கணங்களும் (இந்திரனுக்கு அடங்கிய உப தேவதைகள்) அழகிலும் இசையிலும் சிறந்த கந்தர்வர்கள், வித்யாதரர்கள், யட்சர்கள் என அனைவரும் வந்துவிட்டனர். வானமும் பூமியும் இனி நிற்க இடமில்லை என்ற அளவுக்குக் கூட்டம் சேர்ந்துவிட்டது. அரங்கனே எழுந்தருள்க.

924. வம்பவிழ் வானவர் வாயுறை வழங்க,
 மாநிதி கபிலை ஒண் கண்ணாடி முதலா
 எம்பெருமான் படிக்கமலம் காண்டற்கு
 ஏற்பன ஆயின கொண்டு, நன் முனிவர்
 தும்புரு நாரதர் புகுந்தனர்; இவரோ?
 தோன்றினன் இரவியும் துலங்கு ஒளி பரப்பி;
 அம்பர தலத்தி னின்று அகல்கின்றது இருள்போய்;
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

925. ஏதம் இல் தண்ணுமை எக்கம் மத்தளி
 யாழ் குழல் முழுவமோடு இசை திசை கெழுமி;
 கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்
 கந்தருவர் அவர் கங்குலுள் எல்லாம்;
 மாதவர் வானவர் சாரணர் இயக்கர்
 சித்தரும் மயங்கினர் திருவடி தொழுவான்;
 ஆதலில் அவர்க்கு நாள் - ஒலக்கம் அருள,
 அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

926. *கடி - மலர்க் கமலங்கள் மலர்ந்தன, இவையோ?
 கதிரவன் கனைகடல் முளைத்தனன், இவனோ?
 துடியிடையார் சுரி குழல் பிழிந்து உதறித்
 துகில் உடுத்து ஏறினர், சூழ் புனல் அரங்கா!
 தொடை ஒத்த துவளமும் கூடையும் பொலிந்து
 தோன்றிய தோள் தொண்டரடிப் பொடி என்னும்
 அடியனை அளியன் என்று அருளி உன் அடியார்க்கு
 ஆட்படுத்தாய்! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

924. வானவர்கள் பசுவுக்காக அருகம் புல்லைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். விலைமதிப்பற்ற செல்வம், பசுக்கள்; தேவரீர் கண்டருள அழகிய கண்ணாடி என பல்வேறு உபகரணங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பயன் கருதா முனிவர்கள் எம்பெருமானுக்கு ஏற்றது என இவற்றைப் பார்த்துப் பார்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தும்புருவும், நாரதரும் மங்கள கீதங்கள் பாட வந்திருக்கின்றனர். இதை எல்லாம் கண்டருள சூரியனும் ஒளி பரப்பித் தோன்றினான். வானத்திலிருந்த இருள் முற்றிலும் நீங்கிவிட்டது. புற ஒளி தோன்றிவிட்டது. அக ஒளி தோன்ற நீ எழுந்தருள வேண்டும்.

925. குற்றமில்லாத சிறுபறை, தாளம், சிறுமத்தளம், யாழ், குழல், பெருவாயன் என்னும் வாத்தியம், ஆகிய இவை எங்கும் இசை எழுப்புகின்றன. திசைதோறும் தேனிசை - கின்னரர்களும், கருடர்களும், கந்தர்வர்களும் கீதங்கள் பாடுகின்றனர். இரவெல்லாம் தவம் செய்த முனிவர்கள், தேவர்கள், சாரணர்கள், இயக்கர், சித்தர் ஆகியோர் உன் அடி தொழ வந்திருக்கின்றனர். இவர்களுக்கெல்லாம் முகம் கொடுக்க எழுந்தருள வேண்டும்.

926. சோலைகளின் நடுவிலுள்ள நீர்நிலைகளில் தாமரை மலர்கள் மலர்ந்தன. கதிரவனும் கடலின் மேற்பரப்பில் தோன்றிவிட்டான். அழகிய இடையுள்ள பெண்கள் காவிரியில் நீராடி தம் குழல்களைப் பிழிந்து உதறி ஆடை உடுத்திக் கரையேறினர். காவிரி சூழ்ந்த திருவரங்கத்தில் பள்ளி கொண்ட பெருமானே! தொண்டரடிப் பொடி என்னும் திரு நாமமுடைய அடியேன், துளசி மாலையைத் தொடுத்து எடுத்துக் கொண்டு தங்களுக்கு அணிவிக்க வருகின்றேன். அடியவனான என்னை இரங்கத்தக்கவன் என்று அருள் செய்து உன் அடியார்க்கு ஆட்படுத்த அருள் செய்வாயாக. அரவணைவிட்டுப் பள்ளி எழுந்தருள்க.